

תת"ע (באר שבע) 7156-08-14 - מדינת ישראל נ' נאיף קבועה

תת"ע (באר-שבע) 7156-08-14 - מדינת ישראל נ' נאיף קבועה-שבע

תת"ע (באר-שבע) 7156-08-14

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד תמיר אלפי

נגד

נאיף קבועה

ע"י ב"כ עו"ד אבו קוידר נואף

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בבאר-שבע

[13.12.2015]

בפני כב' שופט אלון אופיר

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירה של נהיגת רכב בעודו שיכור כהגדרתו בחוק.

רמת האלכוהול אשר נמדדה בגופו של הנאשם עת נהג ברכב עמדה על 705 מיקרוגרם אלכוהול בליטר אוויר נשוף.

מתחם הענישה הנוהג ביחס לעבירה שביצע הנאשם מתחיל בשנתיים של פסילת רישיון הנהיגה בפועל (רף ענישת

המינימום ותו קבע המחוקק) ומגיע עד לארבע שנות פסילה בפועל של רישיון הנהיגה.

ביחס לרכיב המאסר הרי שעבירה זו מתחילה ברף ענישה של מאסר מותנה כאשר מתחם הענישה בחלקו הגבוה מגיע

עד לשישה חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המדינה עתר לענישה הכוללת מאסר בפועל לצד פסילת רישיון העולה על ארבע שנים.

עמדתה העונשית של המדינה נובעת משני פרמטרים מרכזיים אשר יוצרים לשיטתה תנאים המצדיקים החמרה

בענישה:

א. נסיבות המקרה אשר כוללות אצל הנהג רמת אלכוהול חריגה של 705 מיקרוגרם אלכוהול (רף אשר בהכרח

מייצר סיכון רב למשתמשי הדרך).

ב. עבר תעבורתי הכולל עבירה של נהיגה תחת השפעת אלכוהול (מיום 19.4.08) ונהיגה במצב שכרות (מיום

12.8.11).

מאחר וכנגד הנאשם תלוי גם מאסר מותנה בר הפעלה, עתרה המדינה לענישה מחמירה במיוחד בפרשה זו.

ב"כ הנאשם סבר כי אין הצדקה לענישה החורגת מחלקו הנמוך של מתחם הענישה הנוהג.

לשיטתו המדובר באירוע שני של נהיגה במצב שכרות כאשר רף האלכוהול באירוע הראשון היה גבולי. לעובדה כי באירוע הראשון יוחסה עבירה של נהיגה תחת השפעת אלכוהול תחת נהיגה במצב שכרות, יש השפעה רבה לקולא בהתאם לעמדת ההגנה. עוד הדגישה ההגנה את מצבו האישי המורכב של הנאשם, אב לשבעה ילדים, מפרנס יחיד העובד לפרנסת משפחתו כנהג של דחפור עפר (מסוג D-9). דיון והכרעה - הנאשם כאמור בחר לנהל את התיק, לא לקח אחריות וכתוצאה ממצב זה לא ניתן לקחת כשיקול לקולא את "הודאת הנאשם". נסיבות המקרה כוללות נהיגה כאשר רף האלכוהול גבוה במיוחד אף שלמען ההגנות לא מיוחסת לנאשם התנהגות פרועה או נהיגה באופן חריג אשר העידה על חוסר שליטה ברכב. רף האלכוהול הנמדד בפרשה זו אינו מאפשר היצמדות לרף הנמוך של מתחם הענישה הנוהג ככל שהדבר קשור לתקופת הפסילה בפועל. נסיבות המקרה הנובעות מרף האלכוהול הנמדד מצדיקות בפרשה זו החמרה בענישה. טענת המדינה לפיה יש נפקות לסעיף 39 בפקודת התעבורה לענין משך הפסילה הראויה בפרשה זו, נדחת על ידי. אין המדובר בשתי עבירות שכרות אשר בוצעו על ידי הנאשם בפער של שנה מהרשעתו הקודמת ועד לביצוע העבירה החדשה נשוא פרשה זו. סעיף 39 בפקודת התעבורה אינו חל. אין המדובר בסיטואציה של חובת פסילה בת ארבע שנים אלא במצב של פסילת מינימום בת שנתיים. אני מסכים באופן מלא עם עמדת המדינה לפיה בהחלט לא ראויה תקופת פסילה השווה לפסילת המינימום. ניתוח עברו התעבורתי של הנאשם מוביל למסקנה לפיה נהיגה שנייה במצב שכרות ונהיגה שלישית תחת השפעת אלכוהול מצדיקה תקופת פסילה ארוכה בפועל. עיקר מסוכנותו של הנאשם באה לידי ביטוי כאשר הוא נוהג במצב שכרות או תחת השפעת אלכוהול. נוכח התנהגות הנאשם שהוא רציוניסט בכל הקשור לנהיגה ואלכוהול יש הצדקה מלאה להרחקתו מיכולת נהיגה בכביש לתקופה ארוכה ומוחשית. במקביל יש גם הצדקה מלאה לקבלת עמדת המדינה בכל הקשור להפעלת הפסילה המותנית אשר הייתה תלויה כנגד הנאשם עת נהג ברכבו שיכור. אין אני מוצא כל הצדקה להפעלת פסילה זו בחופף לענישה בתיק זה. פסילה זו תופעל במצבר לענישה שתיגזר להלן. תקופת פסילה בת שלוש שנים תענה על עקרון ההלימה הקבוע בתיקון 113 של חוק העונשין שכן יש בה כדי לתת ביטוי לעובדה כי המדובר באירוע שכרות שני אשר עוקב אירוע נוסף של נהיגה תחת השפעת אלכוהול. הפעלת התנאי במצבר תיתן ביטוי לעובדה כי רף האלכוהול בפרשה שלישית זו עבר רף של 700 מיקרוגרם - רף גבוה אשר יצר סיכון רב.

ביחס לרכיב המאסר, ניתוח הענישה הראויה מורכב הרבה יותר. מאחר וכנגד הנאשם תלוי מאסר מותנה בר הפעלה, נשאלת השאלה האם יש הצדקה להפעלתו או שמא יש הצדקה להארכתו? נסיבות אישיות חריגות אינן מצדיקות בהתאם לחוק חריגה ממתחם הענישה הנוהג, אלא שרכיב של מאסר מתונה מצוי בתוך מתחם הענישה הנוהג. הנאשם עצמו נורמטיבי לחלוטין מהפן הפלילי, אב לשבעה ילדים ומפרנס יחיד מנהיגת מחפרון עפר. למעט שתי "עבירות האלכוהול" המקומות את הגדרת הנאשם כ"רצדיוסט" אין לחובת הנאשם אשר נוהג משנת 1998 עבר תעבורתי חריג. הוא לא גרם מעולם לתאונה וכל יתרת הרשעותיו מורכבת מעבירות קנס (חלקן אף כהולך רגל). צודק הסנגור כי הרשעתו הראשונה בתחום האלכוהול היא עבירה המצויה ברף הנמוך ביותר של העבירות מ"משפחה" זו וכי הרשעתו השנייה מצויה ברף גבולי של שכרות. הנאשם חרג בפרשה זו קשות מרף האלכוהול המותר, אך אין אני סבור כי יש הצדקה כבר בשלב זה לשלוח אותו אל מאחורי סורג ובריח. אני סבור כי תמהיל ענישה הכולל הארכת התנאי לצד הרחקת הנאשם לשנים ארוכות מיכולת נהיגה, יש בו כדי לענות על עקרון ההלימה בפרשה ספציפית זו. אין דרך משפטית להאריך מאסר מותנה שהוארך בעבר, ולכן יוצב הנאשם עכשיו בסיטואציה בה כל נהיגה במצב שכרות בעתיד (ולפחות בשנתיים הקרובות) תוביל אותו ישירות אל מאחורי סורג ובריח. אני סבור כי שילוב בין הרחקת הנאשם מיכולת נהיגה ובין הצבת מאסר מותנה מוארך על צווארו, יש בו כדי לתת מענה עונשי הולם ולייצר הרתעה אפקטיבית כלפי הנאשם. ביחס לבקשת ההגנה לאפשר סיווג הפסילה - אני סבור כי לא יפגע האינטרס הציבורי אם תשומר יכולת העבודה של הנאשם (מפרנס יחיד ואב לשבעה ילדים קטינים). לנאשם לא תתאפשר כל נהיגה על כביש, אך אין אני מוצא סכנה לשלום הציבור אם יפעיל הנאשם מחפרון בשטח עפר בו מתבצעות עבודות בנייה. ברור כי לאחר סיום מלא של תקופת הפסילה יאלץ הנאשם לעבור מחדש את כל מבחני הנהיגה ותהיה זו רשות הרישוי אשר תחליט האם ובאילו תנאים לחדש את רישיון נהיגתו. רכיב הקנס ישקף את נסיבותיו האישיות של הנאשם, וכן את העובדה כי בפרשה זו חלה חובה להפעיל את ההתחייבות הכספית עליה חתם הנאשם בפרשה הקודמת. מכל האמור לעיל אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. קנס בסך 1000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם תוך 120 יום מהיום.
2. מורה על הפעלת התחייבות כספית בסך של 5000 ₪ כפי שנגזר על הנאשם בתיק 11142-08-11 (בית משפט זה) ביום 28.11.12 לתשלום תוך 120 יום מהיום.
3. גוזר על הנאשם 36 חודשי פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה. פסילה זו תקפה מהיום ללא צורך בהפקדת רישיון נוספת ותימנה במצטבר לכל פסילה אחרת התלויה כנגד הנאשם. פסילה זו תסווג כך שלא תחול ביחס לנהיגת כלי רכב מסוג מכונה נידת (D-9) בשטח שאינו כביש בלבד.
4. מורה על הפעלת פסילה מותנית לתקופה של 5 חודשים כפי שנגזר על הנאשם בתיק 11142-08-11 ביום 28.11.12 לריצוי באופן מצטבר לפסילה שנגזרה בסעיף 3 לעיל. בסה"כ ירצה הנאשם 41 חודשי פסילה בפועל אשר יסווגו כולם באופן המתואר בסעיף 3 לעיל.
5. מורה על הארכת 5 חודשי מאסר מותנה כפי שנגזרו על הנאשם בתיק 11142-08-11 (בית משפט זה) ביום 28.11.12 למשך שנתיים נוספות. אבהיר כי מאסר זה יופעל ככל שיבצע הנאשם תוך שנתיים מהיום עבירה של נהיגת רכב במצב שכרות. ניתן היום, א' טבת תשע"ו, 13 דצמבר 2015, בהעדר הצדדים.